

nogen ny Lov. Man antager, at dette vil kunne ske ved at den ovennævnte, Amtmanden (Politidirektøren) ved Forordningen af af 16de Mars 1842 § 2 tillagte Virksomhed med Hensyn til Dykkervæsenet henlægges til Marineministeriet, for saa vidt angaar Søterritoriet uden for Forstranden og uden for de Steder, for hvilke der udstedes reglementariske Bestemmelser — en Foranstaltning, der ifølge Grundlovens § 13, første Punktum, antages at kunne iværksættes ved kongelig Resolution. De, der ved Hjælp af Dykker- og andre Redskaber ville optage Skibe og andre paa Havets Bund nedsinkne Ting, maatte derefter gøre Anmeldelse til Marineministeren om, hvor de ville benytte deres Apparater, og det vilde blive Marineministeren, der maatte tage de til den behørigte Kontrol med Bjærgningen fornødne Forholdsregler, ligesom det ogsaa bliver ham, der, naar det skønnes fornødent, maatte affordre de vedkommende Sikkerhed for, at Anordningens Forskrifter blive iagttagne. Det vilde da staa i Marineministerens Magt, naar nogen ønsker at opfiske Brag eller Bragefster af den Art, hvorom her er Tale, at foreskrive de fornødne Forholdsregler med Hensyn til Afmærkningen under Arbejdet til Sikkerhed for Skibsfarten og at staae sig Garanti for, at Arbejdet udføres saa hurtig som muligt og paa en saadan Maade, at der ikke senere paaføres Statskassen Udgifter eller Skibsfarten Ulemper ved tilbageblevne Rester af Bragene. Efter det ovenfor bemærkede, maa denne Ordning anses for den naturlige, efter at Uskadeliggørelsen af Brag i Sejløbene er bleven henlagt under det nævnte Ministerium.

Kontrollen med, at der ikke fra Bragefiskernes Side sker Overtagelse med Hensyn til de paa Forstranden staaende Rester af Brag, der ere uskadeliggjorte, synes uden Vanskelighed at maatte kunne føres af Politiet og Strandfogderne.

Et Mindretal (Andersen) kan slutte sig til Flertallets Indstilling om, at nægte Lovforslagets Overtagelse til 3dje Behandling, men kan derimod ikke i alle Punkter tiltræde den af Flertallet herfor fremsatte Motivering. Efter Mindretallets Formening maa Tilbebringelsen af ny Lovregler angaaende de i Lovforslaget omhandlede Forhold være begrundet ved Oplysninger om, at den hidtil fulgte Fremgangsmaade ved Overtagelsen af uskadeliggjorte Bragefster har medført fornyet Fare for Sejladsen eller Indgreb i Bragejernes eller det offentliges Ret, men saadanne Oplysninger ere under Sagens Behandling ikke fremkomne. Mindretallet mener derfor, at der ikke foreligger nogen Nødvendighed for at træffe ny Lovforanstaltninger paa det omhandlede Omraade.

Et andet Mindretal (Breinholt-Westervig) erkender, at det af Folketinget vedtagne Forslag i væsentlig Grad forandrer de bestaaende Retsforhold vedrørende de af Regeringen uskadeliggjorte Bragefster.

Da Statens og de private Ejeres Ret fremgaar af flere Forordninger og Reglementer m. m., vilde han anse det for højtidigt, om der tilbebragtes en Lov, der fastslog Retsforholdet, ogsaa af den Grund, at Bragefiskerne mulig hidtil have været af den Formening, at Opfiskning af disse Bragefster var tilladt.

Paa Grund af, at Udvalgets Flertal tager Afstand deraf, anser Mindretallet det dog ikke formaalstjenligt at stille Forslag derom, men tiltræder Flertallets Indstilling.

I Genhold til det anførte indstiller Udvalget:

at det foreliggende Lovforslag nægtes Overtagelse til 3dje Behandling.

Andersen.

Breinholt-Westervig.

Carstensen.

Høst.

M. B. Jensen.

Kottbøll.

Steffensen,
Formand og Ordfører.